

Petr Hájek: ZÁHADA: PLATÍ, ŽE $2 + 2 = 4$? Pak se to celé šílenství musí každou chvíli samo zhroutit. Nemusíme hnout ani prstem. Zvesela na prázdniny! Není větší omyl. Je to plán. Jen tomu ještě nevěříme. Otázka číslo 1: Kam s nimi?

- CZ24 News | 5. července 2022

ČESKO: PETR HÁJEK pozoruje, že navzdory všem „osudovým ranám“, velmi reálnému zbídačení a zotročení se mnozí chovají, jako by spoléhali na zázrak (přestože na ně nevěří), který za ně všechno vyřeší - a varuje, že tento „omyl“ nás může stát existenci

Každým dnem ta absurdní fraška nabývá tragičtějších rozměrů: Vyrábíme sice svou levnou elektřinu (zdroje postavené za naše daně), ale nesmíme ji pro sebe použít, protože ji musíme nejprve vyvézt do Německa, abychom ji odtud poté „nakoupili“ mnohonásobně draž. Totéž Německo má naopak levný plyn, který dováží z Ruska, ale nám ho prodává za mnohonásobně vyšší ceny. A my je platíme, protože něco tak samozřejmého, jako dohodnout si s Ruskem svou vlastní smlouvu, je pro naši vládu mafiánů mimo její představivost. Ostatně platíme to my, ne vláda (kterou rovněž platíme).

Dosud nikdy nevídané účty za energie, potraviny a vůbec všechno, spolu s dosud nikdy nevídanou

inflaci bere tatáž vláda s naprostým klidem – a nanejvýš slibuje žebračky, které ovšem (pokud vůbec budou) na celé situaci nic nezmění. Straší proto raději počasím, nemocemi a slibuje likvidaci chatrných zbytků občanských svobod (to jediné jí věřit můžeme) – a současně hlasitě a v předklonu u nás vítá protektorátní úředníky, pro něž bude půl roku dělat poníženou stafáž jejich vražedným plánům, které nás mají zcela zdecimovat. A aby vypadala „aktivně“, požaduje také maximálně další akceleraci války proti Rusku.

A do toho skončil školní rok – a lidé se s dětmi masově zvesela rozjíždějí na prázdniny, jako by se nic nedělo. Jako bychom nestáli na okraji propasti naší národní a státní existence, respektive se již po jejím úbočí nesunuli tam, odkud není návratu. Anebo je to jinak? Neznamená to snad, že to ve skutečnosti tak divoké zase není, a jen někteří – „dezinformační weby“ na místě prvním – vytvářejí zbytečnou paniku?

Záhada

Jak té záhadě porozumět? Anebo téhle: Vláda nám už několik měsíců opakuje, že jsme ve válce. Posílá na zahraniční bojiště (zdarma) zbraně pořízené z našich daní, a protože jí navzdory obrovské daňové zátěži docházejí peníze, její ministři – jako kozel zahradníkem na „práci a sociálních věcech“ Marian Jurečka (KDU-ČSL) – vyhrožují „válečnou daní“. Co ale ještě chce zdanit, když už teď většině nic nezbyvá kromě pádu do dluhů a exekucí? Anebo to tak není?

A s kým to vlastně bojujeme, když se té „války“ neúčastní naše armáda, kterou si rovněž drazé vydržujeme z daní? S Ruskem? Tak proč aspoň tohle jasně neřeknou? Jen neurčitě záhadně: „Jsme ve válce“. A proč válkou nebylo, když na jiném zahraničním bojišti v cizí zemi (kde o té naší nemají ani potuchy) naši vojáci naopak bojovali? A proč NATO, jehož jsme tak vzornými členy, že navzdory zbídačenému národu budeme odvádět 2% DPH americkým zbrojovkám, stále tvrdí, že se chce válce s Ruskem za každou cenu vyhnout?

Činí tak ovšem – no záhadně: Ruské území zvané od Lenina Ukrajina se válkychtivým americkým elitám nepodařilo vybavit zbraňovými systémy, jimiž by definitivně Ruskou federaci stiskly do kleští dříve, než Moskva usoudila, že je toho nebezpečí už moc, a začala se bránit. Na území, zvaném od Leninových časů Ukrajina, má navíc Rusko milióny svých občanů, z nichž pučistický kyjevský režim (dosazený Spojenými státy) chtěl vytvořit stádo bezprávných otroků určených dříve či později k likvidaci nebo útěku.

Vojenská operace, která má demilitarizovat nástupiště na Rusko a z lidí osm let vražděných a bezprávných učinit opět plnoprávné občany, se okamžitě změnila na nevyhlášenou válku Západu proti největší zemi světa. Vojenskou, zatím jeho zbraněmi v rukou „poddaných“ kyjevských pučistů, obchodní a hospodářskou zcela naplno. Ví, že ani jednu nemůže vyhrát – v „nejlepším“ případě strhnout s sebou zbytek světa do jaderné katastrofy – ale tím usilovněji v ní pokračuje. Dává to smysl? Nebo je to opravdu čirá mystika a záhada?

Údiv

Nejsem zjevně sám, komu to „hlava nebere“. Dokonce už i v plně cenzurovaných „demokraciích“ Západu občas ty hlasy problesknou i do povolených režimních médií. Německý sociální psycholog H. Welzer se například takto ptá v týdeníku Echo:

„I kdyby se válka vychýlila na jednu či druhou stranu, není možné ji vyhrát. Trvale válečný stav je pouze dokonalým nástrojem pro destabilizaci EU a Ukrajiny. Na podzim očekáváme mohutné sociální otřesy a jinak tomu nebude ani v ostatních evropských zemích. Proto je nepochopitelné, že se celá

unijní politika ubírá právě tímto směrem. Skončí to katastrofou. Západ tuto válku z pohledu vojenské strategie nemůže vyhrát: Putin bude vždy silnější. Nemá žádné energetické, materiální ani lidské limity. Tak proč stále kráčíme tímto směrem?”

Tytéž hlasy se ozývají i na americké straně – kde ovšem alespoň formálně ještě nemají plnohodnotnou cenzuru, takže by to mělo být snadnější. Jenže v praxi není. Až teď. I tamní korporátní televize už hovoří nejen o „dokonalé krizi“ (souběh několika neřešitelných krizí zároveň), ale přiznávají, že se Spojené státy řítí do recese. Přitom to měly být hlavně USA, kdo měl nejvíce profitovat z napětí, které plánovaně od roku 2014 na evropském kontinentě v „měkkém ruském podbřišku“ převratem v Kyjevě vyvolaly – a pak jej usilovně živily.

A mezitím Rusko bohatne. Jako odpověď na (sebevražedné) sankce se plně odstříhlo od Západu. Intenzivně buduje nové vztahy se zbytkem světa – tedy mnohonásobně větší entitou, která necvokatí s „globálním oteplováním“, nedává si „stachanovské“ závazky, že do několika let přestane vyrábět auta (jedno z mála průmyslových odvětví, kde měl Západ téměř nedohnatelný náskok) a místo nich zavede elektrická vozítka s výfukem v elektrárnách (které ovšem současně ruší). Krok za krokem se staví na nohy podložené pevnou energetickou a surovinovou základnou.

Tohle se v minulosti přece vždycky řešilo válkou. Prý v ní jsme – ale současně se jí chceme za každou cenu vyhnout. To už není jen obyčejná záhada, ale učiněná kurská anomálie.

Mistři chaosu

Jediná srozumitelné vysvětlení by bylo, že to všichni vlastně nemyslí vážně. Že je to jen taková hra, kterou s vítězným výkřikem „Apríl!“ jednoho prvního dubna odvolají. Nejspíš na to spoléhají i mnozí naši spoluobčané. Proto ještě nejsou v ulicích, když jim přicházejí složenky s nezaplatitelnými účty a vláda do toho ještě přidává nové výhrůžky s brzkým návratem covidové a vakcinační diktatury (díl třetí nekonečného televizního seriálu). Proto s klidem odjíždějí na dovolenou užít si překrásného léta, jež by v dobách před oteplovací lží všichni velebili. Mimochodem:

Kdyby dokonce i byla pravda (je to ovšem nesmysl), že se klima lidskou činností v příštích sto či tisíci letech oteplí o nějakou desetinu stupně, s počasím to nemá vůbec žádnou souvislost. Rozhodující je Slunce, magnetické pole Země a neznámé procesy v jejím nitru a v mořích. Alespoň nás to tak učili

v dobách (sedmdesátá léta), kdy údajně hrozilo „globální ochlazování“. Buď tedy lhali předtím, nebo lžou nyní – nebo lžou pořád. Samozřejmě, C je správně! A tak je to se vším:

Lid prostě nevěří, že něco tak obludného, co se před námi den za dnem rýsuje, je vůbec možné. Nemají žádnou dosažitelnou zkušenost, že by někdo něco takového připravil a uskutečnil. Jenže až to udeří naplno a ulice se zaplní milióny (nikoli Chvilek pro demokracii), bude pozdě. Mistři chaosu s tím ostatně počítají. Využijí „nepokojů“ k ještě větším represím, ještě rychlejšímu dokončení Velkého resetu, při kterém nám vezmou i peníze – a nahradí je kartičkami s trochou čísel: kdo nebude poslušný, tomu je smáznou či vypnou – právě tak, jako to udělali s neposlušnými „dezinformačními weby“.

Kam s nimi?

Není to záhada, je to zločin. Tak rozsáhlý, že se mu pouze vzpouzíme uvěřit. Sice zčásti selhal, protože Rusko se odmítlo na svém vlastním sebezničení podílet, ale jeho architekti a režiséři nadále věří, že se to nějakým palácovým převratem v Kremlu spraví. To už ale nejde. Přehnali to.

Jejich rukojmí jsme už jen my. A paradoxně den za dnem bude více záležet na tom, jak se zachováme. Mimochodem: prázdninový čas byl pravidelně určen k tomu, aby se v zákulisí upeklo vše podstatné – co se pak „náhle“ objeví začátkem podzimu. To u nás budou také jedny volby. Ne že by se od nich dalo něco převratného očekávat, ale je to další komplikace, s níž musejí Fialové všech barev počítat.

Proto tak fedrují válku, do které (protože je prohraná) se jejich loutkovodičům nechce. Proto tak spoléhají, že „během českého předsednictví EU“ se nic podstatného nestane, protože Německo (Brusel) tomu zabrání. Omyl. Ti budou mít co dělat, aby potlačili své vlastní vzpoury.

Nám tak zbývá otázka, kterou bychom měli rovněž (alespoň teoreticky) vyřešit během prázdninové pauzy. Je klasická a v mnoha obměnách se opakuje (nežijeme nic nového, jen v jiných kulisách totéž). Slavný fejeton Jana Nerudy se zabývá tím, jak se zbavit nepoužitelného prohnílého slamníku:

Kam s ním? ptal se klasik - a uchovalo se to v ozvěně až do našich dnů.

Naši potomci určitě ocení, když vyřešíme otázku daleko naléhavější – jež je záležitostí existenční pro nás i pro ně. Víme, co jsou mistři chaosu zač, a co na nás chystají. Jak na to odpovíme? Ale reálně, nejen v silných slovech. Vypadá to snadné, ale není – **pokud se chceme vyhnout všeobecnému zhroucení a apokalypse (a nezapomínejme, že nepodvolených schopných činu je stále ještě menšina). Takže otázka číslo 1:**

Kam s nimi?

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)